

Předvečer svatby.

Přelomní větry bítí zas a přivaly deště do oken, vzpomínek dávných mrtvých hlas jak by se lámal větrů v sten.

Jakoby celá minulost hnala se ke mně naposed, oknem se díval bledý host, jehož už navždy zmlknul ret!

Jak by mně líbil mládí sen, slunceň volal z brobů svit, z pohárů lásky, dané v plen, v hodinách pozdních přišel pít...

Na vzděky s bohem! Jiný kraj svítá dnes na mém obzoru, z něho má rozkvést nový ráj, celý les bílých praporek!

Hladzo mé láskou vystláno, milenka sladká čeká již, čelo jí bude zlíbáno, noei až závoj klesne níž...

Do vlasti.

Několik poznámek k výpravě amerických Sokolů k V. sletu vše-sokolskému.

Už tedy odjeli... Dnes se již nalézají bodří naši borci na vlnách oceánu a každým dnem ocitají se blíže svého cíle. Zdá se mně, že je vidím. Mnozí z nich očima bloudí po vlnicím se moři, pozorují mořské opeřence, tu vysoko vzletající a tu opětně vln se dotýkající, ale dříve nalézá se už tam v dále, ve vlasti, na níž se z té duše těší...

Mnozí z nich českou zemí dosud nepoznali, jiní opustili ji jako malá děcka. Ale touha po ní je u všech stejná. Všichni těší se na ty dny radostné, dny, plné ruchu a velkoleposti, jež ztráví v matičce Praze.

A s podobnými pocity očekávání jsou i od bratří zámořských. Bývají to okamžiky velebné dojemné, když vítání jsou Čechové američtí na české půdě, pro nás tak posvátné. Kdo jednou ty chvíle zažil a jich se účastnil, ten nezapomene na ně nikdy.

V myslí zalétám do vlasti a vzpomínám na velkolepé uvítání, jehož dostalo se Čechům americkým při návštěvě výstavy národopisné. Dvanáct let je tomu téměř, ale v myslí mojí dosud živě kmitají se výjevy při uvítání na pražském státním nádraží. Vlak s Čechy americkými očekávan byl nedočkavě velkými zástupci lidu pražského i venkovského. Plno nás bylo a jeden vedle druhého tísnil jsem se v ulici Senovážné, nyní Havlíčkově, a v ulici Hyberské. Mnozí očekávali své známé, jichž neviděli drahnou řadu let, matky očekávaly syny, jiní své přátele, bratry, anebo dobré známé z rodné dědiny. Nad hlavami plápolaly nám pestré praporce, jimiž ozdobeny byly domy. Srdece nás všech naplněna byla nedočkavostí a čím blíže byla nám doba příjezdu, tím delší zdály se nám chvíle čekání.

Pojednou v předních řadách vznikl zvláštní ruch.

"Už jsou tu!" kdosi zavolal. A sotvaže objevili se první z nich, rozlehl se nadšený pozdrav. Davy jásaly, sátečky i klobouky mávaly. Státně postavy amerických Čechů šly z ruky do ruky a každý šťasten byl, mohl-li některého z nich přitisknouti ku svým prsům. A snad ani jedno oko nezůstalo suché při tom pohledu.

A staříček profesor, stojící podle nás, taková dobrá vlastenecká duše, setřel slzu s oka, těče si po vzdýchání a zavolal: "Škoda, že pro nás jsou už ztraceni..." Kdosi z davu mu přikývl. "Škoda, věčná škoda!" A oba rázem jaksi sesmutněli. I mně bylo jaksi úzko u srdce. Chápal jsem, co v slovech těch skryto je tichého žalu. A ku podivu, už nerozvoslilá mne ani hudba, jež vítala bra-

try zámořské, ani nadšené volání slávy, ani ten všeobecný jásot.

Myslil jsem na slova staříčkého vlastence a bylo mně žalno a tesknost k nevypsání.

Několik let uplynulo od té doby. Přiblížila se doba čtvrté olympiády sokolské a opět mluvílo se o tom, že zavítají k ní Čechové zahraniční a také američtí.

Praha oblékla se zase do slavnostního šatu. Vesele plápolaly červenobílé a slovenské praporce o vzdušném a všude cítiti bylo zvláštní slavnostní náladu.

Přijeli hosté francouzští, poprvé v tak hojném počtu, a matička Praha připravila jim takové uvítání, že dlouho a dlouho naň zapomenouti nemohli. Se všech stran přijížděly ku Praze vlaky, naplněné slavnostními účastníky. Přijeli Sokolové polští, zástupci jednot slovinských i chorvatských, junáci z Bulharska, Černé Hory, Srbska i Ruska. A k sletu zavítali i členové českých sokolských jednot zahraničních, jímž zvláště dostalo se vřelého přijetí. A Praha uvítala i zástupce Čechů amerických, kteří tentokrát dostavili se jen v malém počtu. Přijetí jich bylo však stejně srdečné a vřelé. Všude těšili se účastí nevědní, všude zvláště oni byli srdečně pozdravováni.

Národ český přehlížel národní svoji armádu, jejíž síly do té doby nepoznal. Co tu bylo radosti všude a co radostných představ v budoucnost našeho čestství budil velkolepý pohled na nesčetné řady našich junů, hrdě kráčejících za praporem sokolským.

Byl to velebný okamžik, když před zraky nadšených davů ubírali se naši junáci, semknuti v pestré a pevné řady. A lid zase radostně pozdravoval hosty, Poláky, Srby, Slovincy, Chorvaty, Rusy, Černošorce, Francouze a jiné. A když přiblížil se nepatrný hlouček Čechů amerických, jásotu ani nebylo konce...

Letošního roku poprvé české Sokolstvo americké zavítá do vlasti v tak hojném počtu. Poprvé snad bude měřiti své síly s junáky všech sbратřených národů a zajisté ne-jednoho vítězství docílí v čestném tom zápolu.

A zajisté dostane se našim Sokolům a těm, již je provázejí, stejně nadšeného uvítání, jako za výprav předeházejících. Dovedeme se vmysliti v ty krásné okamžiky a slza vkrádá se nám do oka, slza žalu, že nám není možno účastnit se dnů, pro národ náš tak památných...

Výpravy amerických Čechů do vlasti mají už svůj ráz. Příznějme upřímně, že až dosud neměli jsme z nich valného prospěchu. Čechové američtí přišli, byli vřele uvítáni, viděli a odjeli. Odesli si nanejvýše milou vzpomínku, ale snad ničeho více. Někakého hlubšího podkladu výpravy ty neměly.

Doufejme, že letos bude jinak. Američtí Sokolové poznají práci svých bratří za oceánem, poznají jejich nadšení a lásku k velké společné věci. Ti, kteří o vlasti slyšeli jen od svých otců a mají o ní jen jakés, takéš ponětí, vrátí se zajisté a pevným vědomím, že za české jméno stydět se nikdy a nikde nemusí. Ti pak, kteří vrací se do vlasti po letech, seznají, že národ v posledních dobách učinil značný pokrok a velkolepé rozmach na cestě k velikým společným cílům. Je dlužno jen mít srdce, cit a oči otevřeny, všeho si všímat, ze všeho těžit.

Až dosud tak se nedělo. Volali a psali jsme po ustálenějších sty-cích se starou vlastí, z kterých na-

še odlomená věta měla by mravní prospěch. Vyskytly se i četné plány, nápady vhodné i nevhodné. Ale, bohužel, byly to jen návrhy! K činům nedošlo! Každoročně jezdila řada krajanů na návštěvu do vlasti, ale tuze málo přispěli k poznání, nebo zájmu o naši odlomenu větev.

Staly se i případy, že spíše nás sesměšňovali. Česko-americké noviny, do vlasti docházející, přinášely krváčkou četbu, což ovšem nás v očích bratří zámořských jen snižovalo. A když některý zámořský Čech zavítal do vlasti, snažil se v první řadě ukázati svoji zámožnost a velikášství. Pro život uhnětených krajanů měl jen posměch a hmotný život zdejších Čechů do nebe vynášel. Staly se i případy, že takový krajan, opatřiv si za několik korun drobných haléřů a dvouhaléřů před očima celé dědiny mezi děti je rozhazoval a radost měl z údivu a úcty, s uží hleděl naň diváci. Snad neměl ani tušení, jak snižuje sebe i ty, jímž almužnu tak nápadným způsobem uděloval. Jiný oblíbený na sebe křiklavou uniformu některého zdejšího spolku, hrdě procházel se ulicemi městskými, nemaje ovšem ani tušení, že u lidí soudných vzbuzuje jen posměch...

V poslední době přece jen je jinak. Loňského roku američtí Čechové sešli se v Praze a velmi pěkným způsobem na sebe upozornili. Ukázali se lidmi intelligentními, kteří do vlasti nepřijeli jen za zábavou, ale také za účelem vyšším.

V minulých dnech jistý americký Čech veřejně protestoval proti udílení žebračského zpropitného na pražských pouličních drahách, jež připadalo mu jako almužna. A řekl správě elektrických podniků města Prahy několik trpkých slov, jež mají svou váhu. Viděl, jak kdosi dal zřízení elektrické dráhy krejear a jak onen až příliš uctivě poděkoval. Vzbouřil se v něm cit amerického občana a dal na jevo veřejně své mínění. Ve svém protestu řekl mimo jiné: "Buď dáváte lidem, kteří jsou z vás a pro vás pracují mzdu nedostatečnou, takže chtějíce nechtějíce z bídy musejí ji doplňovat takovou veřejnou denní žebrotou — nebo platíte je náležitě a pak trpíte jim zebření řemeslné proto, aby se mohli hřátí příjemným vědomím dobrodineů, vědomím své povýšenosti nad těmi, kteří se takto prostituuji." Takové prohlášení je zdravé! Uplatnění amerických zkušeností ve vlasti je prospěšné nám i zámořským bratřím. Stane-li se tak častěji, pak může to míti na tamní zřízení i jakýsi vliv.

Po tom už dávno jsme toužili. Uplatňovat dobré stránky amerického života a zřízení ve vlasti a těžiti z dobrých stránek života zámořských bratří. Byl by tu prospěch oboustranný a americké výpravy do Čech měly by svůj význam.

Doufejme, že sokolská výprava bude míti pro nás i naše Sokolstvo jistý mravní prospěch. Kéž by přinesli k nám trochu zdravého nadšení a několik světlých paprsků do toho našeho šedivého a jednotvárného života.

Otakar Charvat.

O mnohých léčebních prostředcích se říká, že mírní reumatismus, neuralgii a p. Anker Pain Expeller spojuje však všechny jejich přednosti a daleko je převyšuje, poněvadž jest nejlepším prostředkem proti takovým bolestem. Pouze 25c a 50c za láhev.

Jako premií pošleme Vám za do-latek 20c s celoročním předplatným pěkný obraz "Večere Páně". Jinak obraz ten pošleme Vám za 50c. 11

Námaha příliš velká.

Sta omažských čtenářů shledají denní práci býti břemenem.

Spěch a únava obchodníků, těžké práce a shýbání se dělníků, ženské domácí starosti působí velice škodlivě na ledviny. Bolení zad, hlavy, ve slabíně, choroby ledvin, močové jsou toho následek.

Omažská občanka praví, jak všechny lze vyléčiti.

Mrs. C. H. Heminga z č. 3027 Burdette ul., Omaha, Nebr., praví: "Nebylo než jen podivuhodným ono vyléčení, docílené Doan's Kidney Pills v případě p. Henningse v 1899 a skutečnost, že vyléčení zůstalo trvalým, jenom zvýšilo jeho víru a důvěru v tento nanejvýš pozoruhodný lék. Několik let před užíváním Doan's Kidney Pills byl p. Hennings poraněn, jsa zaměstnán v Union Pacific Locomotive dílnách, a napotom vždy podroben byl prudkým záehvátům bolesti v křží jakož i záehvátům závrativosti. Doan's Kidney Pills oavědšily se býti nejlepší m uložení m peněz, jaké kdy učinil. Odstranily bolest a všeliké soužení, zaviněné chorobou ledvin. Máme příčinu věřiti, že Doan's Kidney Pills vykonaly vše, co se od nich žádá."

Na prodej ve všech lékárnách. Cena 50 centů. Foster-Milburn Co., Buffalo, N. Y., výhradní jednatelé pro Sp. Státy. Pamatujte jméno, Doan's s nebette jiných.

THE UNDERWOOD STANDARD TYPEWRITER

TYPEWRITER

Je jediný skutečně viditelný

STROJ

spolehlivý za všech okolností, způsobivý ku všem druhům práce a prostý všech pokusných nedostatků.

Underwood Typewriter Co., 1617 Farnam Street, Omaha, Neb.

Hledáme

dobré jednatele

v každé české osadě ku prodávání našich pozemků v Nebrascce, v Jižní Severní Dakotě a Texasu

Dobrý, příčinlivý a poctivý jednatel sobě může vydělati slušnou mzdu. O podrobnosti dopište si na První Českou Kolonizační Společnost

The International Land and Investment Co.
548-49 BEE BUILDING, OMAHA, NEB.

Českým Hospodyňkám!

Kupujte česky mletou pšeničnou mouku z českých mlýnů ve Wilber a De Witt. Nejlepší mouka ve Spojených Státech. Zkuste ji a jsme jisti, že jinou mouku ani do domu nevezmete.

Zvláštní: česká krupička, česká žitná chlebová mouka.

\$1,000 vyplatíme tomu, kdo dokáže, že žitná mouka naše je některým mlýnem ve Spojených Státech předčena!

Sklady po Spojených Státech: Wilber, Omaha, Lincoln, Nebraska; Cedar Rapids, Marshalltown, Iowa; Oklahoma City, Okla.; Chicago, Ill.; St. Louis, Mo., atd.

Žádejte všude naši mouku!

Zvoneček & Aksamit,

velkomlýny ve Wilber a DeWitt.

GEORGI & VITAK,
(dříve Louis Vitak)

Pište si o ceníky, jsou zdarma. 4663 Gross Av. cor. 47 and Ashland Av., Chicago

Prodáváme veškeré hudební nástroje za tovární cenu.

Jame výhradní vyrábětele vyhlášených "Pearl Queen" Concertin a máme též pravé české harmoniky nejlepší jakosti. — Jediní zástupcové pro Ameriku slavých a světově známých dechových nástrojů vyráběných V. F. Cerveným a Synem pro které jsou odporučené na všech světových koncertovních: v Praze, Paříži, Lipsku, Bruselu a jinde. Náš obrovský tovární sklad, přívoz a vývoz hudebních nástrojů po celé Americe dokazuje nejlépe pověst našeho obchodu a důvěru, kterou chováme u ct. obecnstva. [9m6]

Nakladatel českých hudebnin. Sp rávky všech nástrojů se vyřizují.

POMNIKY

žulové a mramorové

Frank Novák,

1413-15 So. 13th St., Omaha.
(Naproti Hotělu Praha)

Velký sklad, krásná práce zaručena. Kupte si pomník v Omaze. Co ušetříte, zaplatí vám více než cestu.

